

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
NILSE WAHLA
přednesené dne 24. března 2015¹

Věc C-125/14

**Iron & Smith Kft
proti
Unilever NV**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko)]

„Ochranné známky — Zápis národní ochranné známky totožné nebo podobné starší ochranné známce Společenství — Ochranná známka Společenství s dobrým jménem — Zeměpisný a hospodářský rozsah dobrého jména“

1. Projednávaná věc se týká správného výkladu čl. 4 odst. 3 směrnice 2008/95/ES (dále jen „směrnice“)². Předmětem této věci je vztah mezi národními ochrannými známkami na straně jedné, a ochrannými známkami Společenství, na straně druhé, a rozsah ochrany, která má být poskytována starším ochranným známkám Společenství s dobrým jménem.

2. V této souvislosti vyvstávají dvě otázky: i) jak má být vykládán pojem „dobré jméno ve Společenství“ pro účely čl. 4 odst. 3? a ii) lze zápis pozdější národní ochranné známky zamítnout v členském státě, pokud ochranná známka Společenství – která má dobré jméno v jiných částech Evropské unie – není v tomto členském státě široce známá?

I – Právní rámec

3. Bod 10 odůvodnění směrnice zdůrazňuje základní význam zajištění stejné úrovně ochrany pro zapsané ochranné známky ve všech členských státech. Uvádí však, že by nemělo bránit členským státům, aby poskytly širší ochranu ochranným známkám, které získaly dobré jméno.

4. Článek 4 odst. 3 směrnice stanoví relativní důvod pro zamítnutí zápisu ochranné známky nebo prohlášení její neplatnosti v případě kolize se starší ochrannou známkou Společenství s dobrým jménem. Toto ustanovení uvádí, že ochranná známka nesmí být zapsána (nebo je-li zapsána, může být prohlášena za neplatnou), pokud je totožná se starší ochrannou známkou Společenství ve smyslu čl. 4 odst. 2 směrnice nebo je jí podobná a pokud má být (nebo byla) zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka Společenství zapsána, jestliže starší ochranná známka Společenství získala ve Společenství dobré jméno a užívání pozdější ochranné známky bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství nebo jim působilo újmu.

¹ — Původní jazyk: angličtina.

² — Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25).

5. Článek 4 odst. 4 písm. a) směrnice stanoví podobný, i když fakultativní, důvod pro zamítnutí ve vztahu k národním ochranným známkám s dobrým jménem v dotyčném členském státě.

II – Skutkový stav, řízení a předběžné otázky

6. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost Unilever NV podala, na základě své starší slovní ochranné známky Společenství IMPULSE, námitky proti zápisu barevného obrazového označení „be impulsive“, přihlášeného společností Iron & Smith Kft., jako maďarské ochranné známky. Maďarský úřad průmyslového vlastnictví (Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatal; dále jen „maďarský úřad“) konstatoval, že společnost Unilever prodávala a propagovala velká množství výrobků, označených její slovní ochrannou známkou IMPULSE, ve Spojeném království a Itálii, přičemž tato ochranná známka zaujímá 5 % podíl na trhu ve Spojeném království a 0,2 % podíl na trhu v Itálii. Na základě tohoto zjištění ohledně podílu na trhu – které se netýkalo Maďarska – dospěl maďarský úřad k závěru, že bylo prokázáno dobré jméno ochranné známky Společenství v podstatné části Evropské unie³. Maďarský úřad dospěl také k závěru, že nelze vyloučit nebezpečí, že pozdější ochranná známka neoprávněně těží ze starší ochranné známky Společenství.

7. Vzhledem k tomu, že maďarský úřad tudíž zápis ochranné známky společnosti Iron & Smith zamítl, podala tato společnost u Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti; nebo „předkládající soud“) žalobu na neplatnost rozhodnutí o zamítnutí přihlášky k zápisu. Z důvodu pochybností předkládacího soudu o správném výkladu čl. 4 odst. 3 směrnice, požádal předkládající soud o rozhodnutí o následujících předběžných otázkách:

- „1) Je pro účely prokázání skutečnosti, že ochranná známka Společenství získala dobré jméno ve smyslu čl. 4 odst. 3 [směrnice] [...] dostačující, že tato ochranná známka získala dobré jméno v jednom z členských států, rovněž v případě, kdy přihláška národní ochranné známky, proti jejímuž zápisu byly podány námitky na základě takového dobrého jména, byla podána v jiné zemi, než je tento členský stát?
- 2) Lze v rámci zeměpisných kritérií použitých pro posouzení dobrého jména ochranné známky Společenství uplatnit zásady formulované [Soudním dvorem] v souvislosti se skutečným užíváním ochranné známky Společenství?
- 3) Pokud majitel starší ochranné známky Společenství prokázal, že tato ochranná známka získala dobré jméno v jiných zemích, než je členský stát, v němž byla podána přihláška k zápisu národní ochranné známky, a které pokrývají podstatnou část území Evropské unie, lze bez ohledu na tuto skutečnost od něj také požadovat, aby předložil přesvědčivý důkaz ve vztahu k tomuto členskému státu?
- 4) V případě záporné odpovědi na [otázku 3], může se s ohledem na zvláštnosti vnitřního trhu stát, že by ochranná známka užívaná intenzivně v podstatné části území Evropské unie byla neznámá relevantnímu vnitrostátnímu spotřebiteli, takže by nebyla splněna další podmínka nezbytná pro existenci důvodu, který by v souladu s čl. 4 odst. 3 směrnice bránil zápisu ochranné známky, neboť neexistuje žádné nebezpečí, že by mohla neoprávněně těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim působit újmu? Pokud by tomu tak bylo, jaké skutečnosti musí prokázat majitel ochranné známky Společenství, aby byla splněna tato druhá podmínka?“

3 — Výrobky, pro které byla ochranná známka společnosti Unilever zapsána, nejsou uvedeny; není ani jasné, k jakým výrobkům se vztahují zjištění ohledně podílů na trhu.

8. Písemná vyjádření předložily v projednávané věci společnost Iron & Smith, společnost Unilever, maďarská, dánská, francouzská, italská vláda a vláda Spojeného království, jakož i Komise. Všechny tyto účastnice, s výjimkou italské vlády, přednesly ústní vyjádření na jednání konaném dne 4. února 2015.

III – Analýza

A – Rámec

9. Článek 4 odst. 3 směrnice se použije pouze v případě splnění následujících dvou kumulativních podmínek: i) starší ochranná známka Společenství musí mít dobré jméno v podstatné části Evropské unie („první podmínka“) a ii) užívání pozdější (národní) ochranné známky musí neoprávněně těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství nebo jim působit újmu („druhá podmínka“). Majitel starší ochranné známky Společenství není ovšem povinen prokázat nebezpečí záměny jeho ochranné známky s pozdější národní ochrannou známkou⁴.

10. S přihlédnutím k výše uvedenému je jasné, že otázky 1, 2 a 3 spolu úzce souvisejí. Všechny tyto tři otázky se týkají první podmínky, zejména kritérií, které je nutné použít pro účely určení, zda má starší ochranná známka Společenství dobré jméno v podstatné části Evropské unie. V této souvislosti má předkládající soud zejména pochybnosti o významu (pokud vůbec existuje), který je třeba při provádění této analýzy přiznat zeměpisným hranicím. Vzhledem k tomu se budu nejprve společně zabývat otázkami 1 až 3 a poté se budu věnovat otázce 4, která se týká druhé podmínky. Avšak předtím než provedu analýzu těchto otázek, je třeba učinit několik krátkých poznámek ohledně základního odůvodnění relativního důvodu pro zamítnutí týkajícího se dobrého jména.

11. Důvod pro zamítnutí (a neplatnost) stanovený v čl. 4 odst. 3 směrnice (a v odpovídajícím čl. 8 odst. 5 nařízení) odráží myšlenku, že hodnota ochranné známky může široce přesahovat její schopnost označení původu: hodnota ochranných známek může mimo jiné spočívat v image, který ochranná známka zprostředkovává. To bylo označeno jako „reklamní funkce“ ochranných známek⁵. V tomto smyslu není chráněno až tak označení původu, ale spíše hospodářský úspěch některých ochranných známek. S ohledem na tyto aspekty nelze zjevně vyloučit, že image dané ochranné známky by mohl být narušen, pokud by bylo povoleno užívání totožné nebo podobné ochranné známky. To je možné dokonce i (a zejména) v případě, kdy výrobky a služby označené touto pozdější ochrannou známkou nespádají do stejné třídy jako výrobky a služby, na které se vztahuje starší ochranná známka. Lze tvrdit, že to je důvod, proč je nezbytné rozšířit ochranu ochranných známek Společenství nad rámec tříd výrobků a služeb, pro které byla ochranná známka zapsána. Vzhledem ke zvláště široké ochraně poskytované ochranné známce na základě čl. 4 odst. 3 směrnice není překvapivé, že se lze tohoto důvodu pro zamítnutí dovolávat pouze v případě ochranné známky s dobrým jménem v Evropské unii.

4 — Například rozsudky Adidas-Salomon a Adidas Benelux (C-408/01, EU:C:2003:582, body 27 až 31), a Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, body 57, 58 a 66, jakož i citovaná judikatura). V případě neexistence nebezpečí záměny se nelze dovolávat důvodů pro zamítnutí stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice. Tento požadavek však není v čl. 4 odst. 3 směrnice uveden. Z tohoto důvodu může mít majitel starší ochranné známky zvláštní zájem na uplatnění čl. 4 odst. 3 směrnice, aby se tak bránil proti újmě, která by mohla být způsobena rozlišovací způsobilostí nebo dobrému jménu jeho ochranné známky. Viz také nedávno rozsudek Intra-press v. Golden Balls [C-581/13 P a C-582/13 P, EU:C:2014:2387, bod 72 a citovaná judikatura, ohledně ustanovení, které nyní tvoří ustanovení čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1) (dále jen „nařízení“)].

5 — Viz stanovisko generálního advokáta Jääskinen přednesené ve věci Interflora a Interflora British Unit (C-323/09, EU:C:2011:173, bod 50).

B – První podmínka

12. Jak již bylo uvedeno, problém, který tvoří základ otázek 1, 2 a 3, vyplývá ze skutečnosti, že jak směrnice, tak nařízení neuvádějí nic o zeměpisném území v rámci Evropské unie, které musí být pokryto, nebo o jiných kritériích, která musí být splněna, aby bylo možné prokázat, že ochranná známka získala dobré jméno pro účely čl. 4 odst. 3 směrnice. Za těchto okolností a vzhledem k tomu, že čl. 4 odst. 3 směrnice a čl. 8 odst. 5 nařízení mají totožná znění, je logické, že tato ustanovení by měla být vykládána jednotně⁶.

13. Nicméně mám za to, že otázku dobrého jména již Soudní dvůr vyřešil, a to navzdory skutečnosti, že předkládající soud má pochybnosti o použitelnosti této dřívější judikatury na věc, která mu byla předložena. Pro ilustraci provedu krátký popis základních zásad, na kterých je tato judikatura založena.

14. Ve věci *General Motors*⁷ týkající se dobrého jména v kontextu národních ochranných známek (v dané věci ochranných známek Beneluxu) Soudní dvůr uvedl, že pro ochrannou známku je dostačující, pokud získá dobré jméno v „podstatné části“ území členského státu⁸. Zvláště zajímavou je pro projednávanou věc skutečnost, že Soudní dvůr měl dále za to, že nelze vyžadovat, aby ochranná známka získala dobré jméno „na celém“ území členského státu. V případě Beneluxu to znamenalo, že proto, aby měla ochranná známka dobré jméno, bylo dostačující, aby byla známá podstatné části relevantní veřejnosti v podstatné části tohoto území. „Podstatná část území“ by v dané věci mohla také spočívat pouze v části jedné ze zemí tvořících toto území⁹.

15. Toto *dictum* Soudního dvora bylo převzato do kontextu ochranné známky Společenství ve věci *PAGO International*¹⁰. V tomto rozsudku se Soudní dvůr zabýval otázkou, zda lze mít za to, že ochranná známka Společenství (tvar láhve ovocné šťávy), ve vztahu ke které bylo zjištěno, že má dobré jméno pouze v jednom členském státě, má dobré jméno v podstatné části Evropské unie. Soudní dvůr v této souvislosti rozhodl, že k dosažení požadované prahové úrovně je nutné, aby ochranná známka Společenství byla známá podstatné části relevantní veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, na které se vztahuje ochranná známka, v podstatné části území Evropské unie. Mimoto Soudní dvůr rozhodl, že „s ohledem na okolnosti věci v původním řízení“ lze sporné území členského státu (Rakousko) považovat za podstatnou část území Evropské unie¹¹.

16. Bez ohledu na výhradu Soudního dvora ohledně posledně uvedeného závěru („s ohledem na okolnosti věci v původním řízení“) mám za to, že z tohoto rozsudku lze vyvodit, že dobré jméno v jednom členském státě může, i obecně – pokud se podstatná část relevantní veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, na které se vztahuje ochranná známka, překrývá s relevantní veřejností v témže členském státě – být dostatečné k prokázání skutečnosti, že dotčená ochranná známka má skutečně dobré jméno v Evropské unii pro účely čl. 4 odst. 3 směrnice¹².

6 — Obecně, a pokud jde o tento konkrétní kontext, musí být souběžná ustanovení vykládána stejným způsobem; viz rozsudek *PAGO International* (C-301/07, EU:C:2009:611, bod 22 a následující).

7 — C-375/97, EU:C:1999:408.

8 — Tamtéž, bod 28.

9 — Tamtéž, bod 31.

10 — Viz rozsudek *PAGO International* (C-301/07, EU:C:2009:611).

11 — Tamtéž, bod 30.

12 — Ačkoliv se věci *General Motors* a *PAGO International* nepochybně týkaly pojmu „dobré jméno“ ve vztahu k možnému porušení, mám za to, že stejné zásady se musí použít na čl. 4 odst. 3 směrnice. Nevidím skutečně žádný způsob, jakým by bylo možné rozlišovat mezi dobrým jménem vyžadovaným pro podání námitek proti zápisu na základě kolize se staršími ochrannými známkami na straně jedné a porušením na straně druhé. Obě formy nápravy poskytují ochranu majiteli starší ochranné známky.

17. V konečném důsledku závisí totiž otázka dobrého jména na relevantním trhu posuzovaných výrobků a služeb. Odpověď na otázku, co tvoří podstatnou část Evropské unie, proto vyžaduje posouzení skutkového stavu, jež může provést pouze vnitrostátní soud, kterému byla věc předložena. Jak poznamenal Soudní dvůr podíl na trhu, který starší ochranná známka zaujímá, intenzita, geografické rozšíření a doba užívání této ochranné známky, jakož i výše investic vynaložených podnikem na její propagaci, jsou prvky, které je nutné zohlednit v rámci tohoto posouzení¹³. Jinými slovy, dobré jméno představuje požadavek prahové úrovně znalosti, který je nutné posoudit na základě kvantitativních kritérií. Určení, zda určitá ochranná známka získala dobré jméno v podstatné části Evropské unie, proto vyžaduje kombinaci zeměpisných a hospodářských kritérií. Význam relevantního trhu pro dané výrobky a služby by proto měl v posouzení hrát klíčovou roli.

18. Jak lze dovodit z rozsudku ve věci Pago International, konkrétně otázka, co tvoří podstatnou část Evropské unie, je nutně závislá – a toto nelze zdůraznit dostatečně – na konkrétní ochranné známce, která je popisována jako mající dobré jméno, a tudíž na dotyčné veřejnosti. Vzhledem k tomu je v této souvislosti rozhodující spíše poměr než absolutní čísla, přičemž skutečnost, že celková velikost relevantního trhu může být omezená, nebrání jako taková tomu, aby ochranná známka získala dobré jméno. I když z mého pohledu může území členského státu (ať již velkého nebo malého) skutečně popřípadě představovat podstatnou část území Evropské unie, posouzení vedoucí k tomuto závěru musí být nicméně provedeno bez ohledu na zeměpisné hranice¹⁴.

19. Je pravda, že by bylo možné argumentovat, že rozsudek ve věci Pago International nepředstavuje užitečnou judikaturu, jelikož v dané věci (na rozdíl od projednávané věci) bylo dobré jméno konstatováno v členském státě, ve kterém se majitel ochranné známky Společenství dovolával dobrého jména své ochranné známky. Nicméně je nutné zdůraznit, že ochranná známky Společenství je založena na zásadě jednotnosti. Jinými slovy, jakmile majitel získá ochrannou známku Společenství, má mít tato ochranná známka účinky na celém území Evropské unie (kromě některých výjimek uvedených v nařízení)¹⁵. Nepřičítal bych tudíž žádný význam tomu, zda je či není dobré jméno prokázáno na území členského státu, ve kterém byla přihláška pozdější národní ochranné známky podána¹⁶. Jednotná ochrana v celém Evropské unii by totiž byla zpochybněna, pokud by ochranná známka Společenství s dobrým jménem mohla požívat ochrany pouze v zeměpisné oblasti, ve které bylo dobré jméno prokázáno¹⁷. To však neznamená – jak bude podrobněji vysvětleno níže – že by se majitel ochranné známky Společenství mohl automaticky dovolávat tohoto dobrého jména kdekoli v Evropské unii například pro účely podání námitek proti zápisu národní ochranné známky.

20. To mě vede k závěrečné otázce, a sice relevanci závěrů Soudního dvora týkající se pojmu „skutečné užívání“. Ve věci Leno Merken¹⁸ byl Soudní dvůr žádán o rozhodnutí, zda užívání ochranné známky Společenství v jednom členském státě mohlo představovat skutečné užívání ve Společenství, či nikoliv. V tomto rozsudku Soudní dvůr jasně odmítl myšlenku použití závěrů, ke kterým dospěl Soudní dvůr ve věci Pago International týkající se otázky dobrého jména jako kritéria pro určení, zda skutečně docházelo ke skutečnému užívání ve Společenství. Bylo tomu hlavně proto, že čl. 8 odst. 5 nařízení (dobré jméno) a jeho článek 15 (skutečné užívání) sledují zcela odlišné cíle. Zatímco prvně uvedený se týká podmínek upravujících ochranu přesahující rámec tříd výrobků a služeb, pro které byla ochranná

13 — Viz rozsudek General Motors (C-375/97, EU:C:1999:408, body 23, 24 a 27).

14 — Viz obdobně stanovisko generální advokátky Sharpston přednesené ve věci PAGO International (C-301/07, EU:C:2009:274, bod 30 a násl.).

15 — Viz bod 3 odůvodnění nařízení.

16 — Viz také bod 10 odůvodnění.

17 — V tomto smyslu viz rozsudek DHL Express France (C-235/09, EU:C:2011:238, bod 44).

18 — Rozsudek Leno Merken (C-149/11, EU:C:2012:816).

známka Společenství zapsána, výraz „skutečné užívání“ označuje minimální požadavek užívání, který musí všechny ochranné známky splňovat, aby mohly být chráněny: v souladu s článkem 15 nařízení je nutné ochrannou známku začít „řádně užívat ve Společenství“ do pěti let. V opačném případě může být ochranná známka zrušena¹⁹.

21. Je nesporné, jak uvedlo několik účastnic řízení, které předložily vyjádření, že lze mít jistě za to, že závěr, ke kterému dospěl Soudní dvůr ve věci Leno Merken a jenž se týká irelevance zeměpisných hranic (při zkoumání otázky, zda bylo započato s řádným užíváním ochranné známky), má v projednávané věci také určitý, byť okrajový význam. Je tomu proto, že tento závěr odráží myšlenku jednotné ochrany poskytované ochranné známce Společenství na vnitřním trhu. Bez ohledu na tuto skutečnost se nejví jako vhodné použít v kontextu projednávané věci, a to ani obdobně, tento konkrétní proud judikatury týkající se kritérií, která se mají použít pro určení, zda bylo započato řádné užívání ochranné známky. Jak poznamenal sám Soudní dvůr, kritéria pro určení, zda existuje skutečné užívání, se totiž musí jasně lišit od kritérií použitelných ve vztahu k dobrému jménu²⁰.

22. S vědomím toho, že ochranná známka Společenství může mít dobré jméno v podstatné části Evropské unie, dokonce i v případě, kdy je dobré jméno prokázáno ve vztahu pouze k jedinému členskému státu – který nemusí být nutně totožný se státem, v němž byly podány námitky – je nyní věci předkládajícího soudu určit, zda má ochranná známka společnosti Unilever dobré jméno v podstatné části Evropské unie, s přihlédnutím zejména k veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, na které se vztahuje tato ochranná známka. I za předpokladu, že je splněna podmínka týkající se prokázání dobrého jména (jak patrně předpokládá předkládající soud), musí předkládající soud ještě před tím, než vyhoví námitkám podaným společností Unilever v původním řízení, určit, zda je splněna druhá podmínka stanovená v čl. 4 odst. 3 směrnice.

C – Druhá podmínka

23. Otázka 4 se týká druhé podmínky stanovené v čl. 4 odst. 3 směrnice. Pro účely rozhodnutí, zda je splněna tato druhá podmínka, je třeba určit, zda pozdější národní ochranná známka bez řádného důvodu těžší (nebo bude těžší) z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství nebo jim působí (nebo bude působit) újmu.

19 — Viz bod 10 odůvodnění nařízení. Pokud jde o judikaturu, viz například rozsudky Ansul (C-40/01, EU:C:2003:145), a Construcción, Promociones e Instalaciones v. OHIM – Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales (CPI COPISA INDUSTRIAL) (T-345/13, EU:T:2014:614).

20 — Viz rozsudek Leno Merken, EU:C:2012:816, bod 52 až 54.

24. Vystávají zde dvě otázky. První, jaká jsou kritéria, která se mají uplatnit pro účely určení, zda dochází k újmě „zastřením“²¹ nebo „pošpiněním“²² nebo i „parazitováním“²³ (free-riding) za takových okolností? A zadruhé, jakou relevanci (zdali vůbec nějakou) je nutné v tomto kontextu přiznat skutečnosti, že starší ochranná známka s dobrým jménem není dobře známá (nebo je zcela neznámá) v členském státě, v němž je žádán zápis národní ochranné známky? Ačkoliv se lze oběma těmito otázkami zabývat abstraktně jen s určitými obtížemi, pokusím se poskytnout předkládajícímu soudu několik údajů k prvkům, které by měl vzít při jejich přezkumu v úvahu.

1. Relevantní veřejnost

25. Zvláštnost projednávané věci spočívá v tom, že podle předkládajícího soudu může být starší ochranná známka relevantní veřejnosti v Maďarsku ve skutečnosti zcela neznámá. Ze zjevných důvodů je věcí předkládajícího soudu určit, zda ochranná známka společnosti Unilever užívaná ve Spojeném království a Itálii je (či není) známá relevantním maďarským spotřebitelům. Na tomto místě bych chtěl pouze poznamenat, že i když starší ochranná známka nemusí mít dobré jméno (nebo být dobře známá) v Maďarsku, neznamená to automaticky, že ochranná známka je relevantní veřejnosti v tomto členském státě zcela neznámá²⁴.

26. Je proto zcela myslitelné, že starší ochranná známka splňuje první podmínku stanovenou v čl. 4 odst. 3 směrnice, ale nikoliv druhou. Jak naznačuje několik účastnic řízení, které předložily svá vyjádření, aby bylo možné určit, zda je nutné starší ochranné známce Společenství s dobrým jménem poskytnout širší ochranu v určitém členském státě, je nutné přihlédnout k situaci v členském státě, ve kterém je uplatňováno výlučné právo plynoucí z ochranné známky Společenství. Ve věci, která byla předložena předkládajícímu soudu, je tímto členským státem Maďarsko.

27. V této souvislosti Soudní dvůr již ve věci General Motors uvedl, že zápis pozdější ochranné známky může působit újmu starší ochranné známce s dobrým jménem pouze v případě, kdy existuje dostatečná míra známosti této ochranné známky, aby mohla způsobit újmu starší ochranné známce. Pouze tehdy by si veřejnost v případě setkání s pozdější ochrannou známkou mohla vytvořit spojitost mezi dvěma ochrannými známkami, a to i v případě, že jsou užívány pro nepodobné výrobky nebo služby²⁵. Mám pochybnosti, že by mohla být starší ochranné známce způsobena újma, pokud její základní funkce nejsou nijak dotčeny.

21 — Tento druh zásahu se týká újmy způsobené rozlišovací způsobilostí ochranné známky, rovněž označované výrazy „rozmělnění“ a „zeslabení“. Podle slov Soudního dvora „k újmě způsobené rozlišovací způsobilostí starší ochranné známky dojde tehdy, je-li oslabena schopnost této ochranné známky označovat zboží nebo služby, pro které je zapsána a užívána, jako pocházející od majitele uvedené ochranné známky, jelikož užívání pozdější ochranné známky způsobuje roztříštění identity starší ochranné známky a jejího působení na veřejnost. Tak je tomu zejména tehdy, jestliže starší ochranná známka, která vyvolávala okamžitou asociaci se zbožím nebo službami, pro které je zapsána, již není schopna tuto funkci plnit“. Rozsudek L'Oréal a další (C-487/07, EU:C:2009:378, bod 39).

22 — Jedná se o újmu způsobenou dobrému jménu této ochranné známky, rovněž označovanou výrazem „snížení“. K tomuto druhu zásahu dochází podle slov Soudního dvora tehdy, „mohou-li být zboží nebo služby, pro něž je třetími osobami použito totožné nebo podobné označení, vnímány veřejností způsobem, jímž se sníží přitažlivost ochranné známky. Nebezpečí takovéto újmy může vyplynout zejména ze skutečnosti, že zboží nebo služby nabízené třetími osobami mají vlastnost nebo kvalitu, jež může mít negativní vliv na image ochranné známky“. Rozsudek L'Oréal a další (C-487/07, EU:C:2009:378, bod 40).

23 — Pokud jde o tento třetí druh zásahu, který je rovněž označován výrazem „parazitování“ nebo „free-riding“, tento výraz popisuje těžení z užití totožného nebo podobného označení třetí osobou. Zahrnuje zejména případ, kdy se v důsledku přenosu image ochranné známky nebo vlastností, jež jsou s ní spojovány, na výrobky opatřené totožným nebo podobným označením, jedná o jasné vykořisťování jdoucí ve stopách ochranné známky s dobrým jménem. Viz rozsudek L'Oréal a další (C-487/07, EU:C:2009:378, bod 41).

24 — Z předkládacího rozhodnutí, jakož i vyjádření předložených na jednání u Soudního dvora vyplývá, že společnost Unilever patrně v minulosti uváděla své výrobky na trh v Maďarsku. To jak se zdá ukazuje (což přísluší ověřit předkládajícímu soudu), že ochranná známka společnosti Unilever nemůže být ve skutečnosti relevantní veřejnosti v Maďarsku zcela neznámá.

25 — Rozsudek General Motors (C-375/97, EU:C:1999:408, bod 23). Viz také rozsudek Adidas-Salomon a Adidas Benelux (C-408/01, EU:C:2003:582, bod 29).

28. Jak uvádí vláda Spojeného království, to naznačuje, že bez ohledu na prokázání dobrého jména (v podstatné části Evropské unie, ale nikoliv nutně, jak jsem objasnil výše, v členském státě, ve kterém je namítán čl. 4 odst. 3) má znalost relevantní veřejnosti v členském státě, pokud jde o pozdější ochrannou známku, klíčový význam při určení, zda může tato pozdější národní ochranná známka způsobit zásah do starší ochranné známky. Je pravda, že by bylo možné argumentovat, že je tento názor problematický, zvláště ve světle zásady jednotné ochrany: starší ochranná známka s dobrým jménem by mohla požívat zvýšené ochrany, rozšířené na výrobky a služby, které si nejsou podobné, v 27 členských státech, nikoliv však ve 28. členském státě.

29. Nicméně, jak uznal Soudní dvůr ve věci DHL Express France, výlučné právo majitele ochranné známky Společenství musí být chápáno v souvislostech. Toto právo se přiznává s cílem umožnit majiteli chránit své zvláštní zájmy na zajištění toho, aby ochranná známka mohla plnit své funkce. Výlučné právo majitele ochranné známky Společenství, a v důsledku toho územní působnost tohoto práva nesmí tudíž jít nad rámec toho, co toto právo svému majiteli umožňuje učinit pro ochranu své ochranné známky, jinými slovy, pouze zakázat jakékoli užívání, které může zasahovat do funkcí ochranné známky²⁶. Je nesporné, že Soudní dvůr dospěl k tomuto závěru v kontextu určení územní působnosti zákazu dalšího porušování nebo hrozby porušování ochranné známky Společenství. Nicméně pokud by nebylo možné tento závěr použít stejně při zápisu, majitel starší ochranné známky by mohl, jak uvádí Komise, podat námítky proti zápisu pozdější ochranné známky, ale nemohl by zakázat její užívání.

30. Na tomto místě je třeba také zdůraznit, že je nutné dovolit souběžnou existenci národních ochranných známek s ochrannými známkami Společenství²⁷. Pokud by znalosti relevantní veřejnosti v členském státě, ve kterém je zápis pozdější ochranné známky požadován, nebyl připisován náležitý význam v kontextu druhé podmínky stanovené v čl. 4 odst. 3 směrnice, byla by souběžná existence dvou systémů ochranné známky bezobsažná. Takový přístup by také bezpochyby vyžadoval nikoliv nezanedbatelné náklady pro osoby žádající o zápis výlučně na základě vnitrostátního práva ochranných známek (vzhledem k nákladům spojeným se zaručením neexistence žádné podobné ochranné známky Společenství pro jakoukoliv možnou třídu výrobků nebo služeb).

31. Ve skutečnosti lze čl. 4 odst. 3 směrnice pro účely ochrany zájmů majitelů starších ochranných známek Společenství uplatit také po provedení zápisu. V určitém okamžiku může být majitel starší ochranné známky s dobrým jménem neúspěšný při podání námitek proti zápisu národní ochranné známky pro výrobky nebo služby, které si (ne)jsou podobné. Pokud je však první podmínka od počátku splněna, neznamená to, že o prohlášení neplatnosti ve vztahu k pozdější národní ochranné známce nelze v souladu s čl. 4 odst. 3 směrnice uvažovat později, za předpokladu, že je potom splněna také druhá podmínka.

2. Nutnost prokázání spojitosti

32. Celkově lze říct, že otázka zásahu vyžaduje celkové posouzení všech relevantních prvků, včetně, avšak nikoliv pouze intenzity starší ochranné známky, relevantní veřejnosti a tříd výrobků a služeb označených starší a pozdější ochrannou známkou. V tomto ohledu lze řadu dalších poznatků vyvodit také z judikatury.

26 — Rozsudek DHL Express France (C-235/09, EU:C:2011:238, body 47 a 48). V tomto smyslu viz také rozsudek Interflora a Interflora British Unit (C-323/09, EU:C:2011:604, bod 37).

27 — Viz bod 6 odůvodnění nařízení.

33. Konkrétně z rozsudku ve věci Intel Corporation²⁸, která se týkala fakultativního důvodu pro zamítnutí v čl. 4 odst. 4 směrnice, vyplývá, že čím bezprostředněji a silněji pozdější ochranná známka evokuje ochrannou známku s dobrým jménem, tím větší je nebezpečí, že bude stávající nebo budoucí užívání označení protiprávně těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim způsobí újmu²⁹. Pokud neexistuje u relevantní veřejnosti³⁰ žádná spojitost mezi starší a pozdější ochrannou známkou, není pravděpodobné, že užívání pozdější ochranné známky působí újmu nebo neoprávněně těží ze starší ochranné známky³¹.

34. Kromě toho je třeba na základě rozsudku Soudního dvora ve věci Intel Corporation uvést, že v závislosti na okolnostech jednotlivého případu nelze vyloučit, že relevantní část veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, pro které byla zapsána starší ochranná známka, nekoresponduje s relevantní částí veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, pro které byla zapsána pozdější ochranná známka. V tomto smyslu je nutné při posuzování existence spojitosti mezi těmito ochrannými známkami zohlednit povahu výrobků nebo služeb, pro které byly jednotlivé kolidující ochranné známky zapsány. Zajisté to bude snazší v případě, kdy je starší ochranná známka známá široké veřejnosti, nebo kdy se spotřebitelé relevantních výrobků a služeb značně překrývají³².

35. Konkrétně z judikatury vyplývající z rozsudku ve věci Intel Corporation vyplývá, že spojitost mezi dvěma ochrannými známkami nemůže existovat v případě, kdy pozdější ochranná známka neevokuje starší ochrannou známku u relevantní veřejnosti v členském státě, v němž je zápis pozdější ochranné známky žádán. Nelze-li totiž takovou spojitost prokázat, bylo by iracionální tvrdit, že užívání pozdější ochranné známky by parazitovalo na dobrém jménu nebo rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky nebo by jim mohlo působit újmu³³.

36. Chtěl bych však zdůraznit významný rozdíl mezi projednávanou věcí a věcí Intel Corporation: v projednávané věci představuje výchozí bod skutečnost, že starší ochranná známka společnosti Unilever není v Maďarsku příliš známá (pokud vůbec). Na druhé straně ve věci Intel Corporation založil Soudní dvůr patrně svá zjištění na předpokladu, že starší ochranná známka s dobrým jménem byla široce známá na celém území dotyčného členského státu (Spojené království). Proto tento rozsudek neposkytuje jasné vodítko, jaký podíl relevantní veřejnosti ve vztahu ke sporným ochranným známkám – tj. jak významná část této veřejnosti – si musí vytvořit požadovanou spojitost.

37. Mám za to, že spotřebitelé, kteří si vytvářejí tuto spojitost, musí představovat tak významný podíl relevantní veřejnosti v dotyčném členském státě, že by obchodní důsledky byly značné („obchodně významný podíl“). V opačném případě by druhá podmínka stanovená v čl. 4 odst. 3 směrnice byla zbavena jakéhokoliv skutečného obsahu. Pouze spotřebitelé, kteří jsou obeznámeni se starší ochrannou známkou, si budou totiž především schopni vytvořit takovou spojitost. Proč je tedy nutné vyžadovat, aby se obchodně významný podíl této veřejnosti setkal se starší ochrannou známkou Společenství, aby si tak byla schopná vytvořit požadovanou spojitost?

28 — Rozsudek Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655).

29 — Tamtéž, bod 67. Pokud jde o relevantní prvky, které je nutné vzít v úvahu při určení existence takové spojitosti, viz zejména rozsudky Adidas-Salomon a Adidas Benelux (C-408/01, EU:C:2003:582, bod 30), a Adidas a Adidas Benelux (C-102/07, EU:C:2008:217, bod 42).

30 — Je třeba poznamenat, že relevantní veřejnost závisí na druhu dotčeného zásahu: zatímco existenci zásahu představovaného újmu je nutné posuzovat s ohledem na spotřebitele výrobků a služeb, pro které byla zapsána starší ochranná známka s dobrým jménem, existenci zásahu vyplývajícího z parazitování (ačkoliv by bylo možné argumentovat, že ztráta je v tomto případě méně zjevná) je nutné posuzovat ve vztahu ke spotřebitelům výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána pozdější ochranná známka. V obou případech je výchozím bodem pro posouzení běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný průměrný spotřebitel. Viz rozsudek Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, body 35 a 36).

31 — Tamtéž, bod 31.

32 — Zde však nejde o tento případ a často lze předpokládat, že ochranná známka mohla získat dobré jméno v tak široké míře, že přesahuje rámec veřejnosti relevantní pro výrobky a služby, pro které byla ochranná známka zapsána. V této souvislosti viz rozsudek Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, body 48 až 51).

33 — V tomto smyslu by nebylo nutné, aby majitel ochranné známky Společenství podal námitky proti zápisu ochranné známky za účelem ochrany svých zájmů. V této souvislosti viz rozsudek DHL Express France (C-235/09, EU:C:2011:238, bod 46 a 47).

38. Nepochybně důležitým bodem zde je skutečnost, že se druhá podmínka stanovená v čl. 4 odst. 3 směrnice zaměřuje na skutečnou nebo potenciální újmu starší ochranné známce jako důsledek zápisu pozdější národní ochranné známky. Je zjevné, že pro vznik újmy nemusí být podíl veřejnosti obeznámený s ochrannou známkou tak vysoký, jako je podíl vyžadovaný v případě dobrého jména. Musí však existovat znatelné důsledky. Z mého pohledu – a opět v závislosti na druhu dotyčných výrobků a služeb – může k takovému zásahu dojít pouze v případě, kdy si spojitost vytvoří obchodně významný podíl relevantní veřejnosti v dotyčném členském státě. Pouze v rámci této skupiny mohou být uživatelé ovlivněni spojitostí, kterou si vytvářejí.

39. V každém případě pouhá skutečnost, že si je přihlašovatel pozdější ochranné známky vědom existence starší ochranné známky Společenství s dobrým jménem, nemůže být za žádných okolností relevantní pro určení, zda dochází k parazitování. Znalost přihlašovatele o starší ochranné známce se totiž v žádném případě nevztahuje na možnost, že si průměrní uživatelé budou sporné ochranné známky spojovat.

40. Mohu pouze opětovně zdůraznit, že zatímco relevantní veřejnost členského státu, ve které byla pozdější ochranná známka přihlášená, není rozhodující při určení, zda má starší ochranná známka dobré jméno v Evropské unii pro účely čl. 4 odst. 3 směrnice, má tato veřejnost – naopak – klíčový význam při určení, zda by pozdější ochranná známka neoprávněně těžila ze starší ochranné známky Společenství s dobrým jménem, nebo jí působila újmu. Je nutné mít na zřeteli, že ochrana poskytovaná národní ochranné známce je v zásadě vymezena územím členského státu, ve kterém je přihlášená. Z tohoto důvodu při posuzování důvodů pro zamítnutí v souvislosti s národními ochrannými známkami samozřejmě platí, že relevantní veřejností musí být pro účely určení, zda dochází k působení újmy nebo neoprávněnému těžení, veřejnost v tomto členském státě.

41. Zejména v situaci, kdy dochází k parazitování, která je v projednávané věci zvláště relevantní, je totiž patrně obtížné tvrdit, že k parazitování může docházet v případě, kdy si místní veřejnost není vědoma starší ochranné známky s dobrým jménem (což přísluší ověřit předkládajícímu soudu). V každém případě, jak poznamenala konkrétně dánská vláda, dokonce i v případě, kdy má předkládající soud za to, že by si relevantní veřejnost mohla vytvořit spojitost mezi ochrannou známkou společnosti Unilever a pozdější národní ochrannou známkou, nebezpečí škodlivého účinku nebo parazitování nemůže být pouhým předpokladem³⁴. Pokud jde o námitky, bude často platit (jak je tomu patrně také ve věci předložené předkládajícímu soudu), že k údajnému zásahu ještě nedošlo.

3. Intenzita starší ochranné známky

42. Prostřednictvím své čtvrté otázky předkládající soud žádá konkrétně o objasnění, jaký druh důkazu má majitel starší ochranné známky předložit o nebezpečí zásahu do jeho ochranné známky. Tato otázka je však relevantní pouze v případě, že předkládající soud je schopen určit, že si spojitost mezi ochrannými známkami vytváří tak významný podíl relevantní veřejnosti v dotyčném členském státě, že to bude mít značné obchodní důsledky, tj. pokud konstatuje, že požadovanou souvislost si vytváří obchodně významný podíl relevantní veřejnosti v dotyčném členském státě.

43. Soudní dvůr v této souvislosti uvedl, že existence spojitosti mezi kolidujícími ochrannými známkami u relevantního podílu veřejnosti nestačí k prokázání toho, že došlo nebo dojde k zásahu do starší ochranné známky. Z tohoto důvodu musí majitel starší ochranné známky prokázat buď skutečný a trvajících zásah do jeho ochranné známky, nebo vážné nebezpečí, že k takovému zásahu dojde v budoucnosti³⁵. Zatímco prokázání nebezpečí pošpinění ochranné známky je patrně nezávislé na třídě

34 — Viz mimo mnoha jinými například usnesení *Aktieselskabet af 21. november 2001 v. OHIM* (C-197/07 P, EU:C:2008:721, bod 21 a citovaná judikatura), a *Japan Tobacco v. OHIM* (C-136/08 P, EU:C:2009:282, bod 42 a citovaná judikatura).

35 — Viz rozsudek *Intel Corporation, (C-252/07, EU:C:2008:655, bod 38)*. Přínejmenším nebezpečí nesmí být čistě hypotetické. Viz také rozsudek *Rubinstein a L'Oréal v. OHIM* (C-100/11 P, EU:C:2012:285, bod 95).

dotčených výrobků a služeb, mám za to, že čím podobnější jsou si dotčené výrobky a služby, tím snadnější je prokázat, že může dojít k zastření ochranné známky (zvláště prostřednictvím postupu, kdy se označení původu stane „druhovým označením“³⁶, jako tomu bylo ve věci *Interflora and Interflora British Unit*)³⁷.

44. Ať je tomu jakkoliv, Soudní dvůr stanovil spíše vyšší úroveň důkazů týkajících se způsobení újmy (zastřením a pošpiněním). Pro účely dosažení této úrovně je nutné prokázat změnu hospodářského chování průměrného spotřebitele výrobků nebo služeb, pro které byla starší ochranná známka zapsána, jako důsledek užívání pozdější ochranné známky, nebo vážné nebezpečí, že k takové změně dojde v budoucnosti. Jak jsem již uvedl, tento závěr se patrně týká zvláště druhů zásahů souvisejících se zastřením a pošpiněním ochranné známky³⁸.

45. Podle mého názoru je sporné, zda lze toto kritérium přenést přímo do kontextu parazitování. V případě parazitování se pohled liší do té míry, že důraz se klade na průměrné uživatele pozdější ochranné známky a výhodu, kterou pozdější ochranná známka může podle očekávání získat ze starší ochranné známky. Mimoto judikatura patrně nevyžaduje, aby se takto získaná výhoda musela projevit například zvýšením prodejů.

46. Jak konstatoval Soudní dvůr ve věci *L'Oréal a další*³⁹ k neoprávněnému těžení dochází spíše v situaci, kdy se osoba pokouší užitím označení podobného ochranné známce s dobrým jménem kráčet ve stopách této ochranné známky s cílem využít její přitažlivosti, dobrého jména a prestiže a bez jakékoli finanční kompenzace a vlastního úsilí v tomto ohledu využívat obchodního úsilí vynaloženého majitelem této ochranné známky k vytvoření a pěstování image této ochranné známky a výtěžek tohoto využívání musí být považován za získaný neoprávněně z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména uvedené ochranné známky⁴⁰. Z toho vyplývá, že získaná výhoda musí být do jisté míry neoprávněná. Nicméně podle mého chápání judikatury je přidaná hodnota „neoprávněnosti“ omezená – ne-li neexistující – v případě, kdy přihlašovatel pozdější národní ochranné známky úmyslně kráčí ve stopách dobrého jména starší ochranné známky.

47. Z obecného hlediska mám za to, že zejména v případě, kdy jsou výrobky a služby (velmi) nepodobné, se musí předkládající soud při posouzení, které musí provést, soustředit na rozlišovací způsobilost starší ochranné známky Společenství s dobrým jménem: čím je dobré jméno významnější a označení, pro které je národní zápis žádán, rychleji a silněji evokuje starší ochrannou známku, tím větší je nebezpečí, že stávající nebo budoucí užívání označení neoprávněně těží z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim (zejména zastřením) působí újmu⁴¹.

48. Ačkoliv předkládací rozhodnutí obsahuje pouze omezené množství informací, které by mi umožnily přednést podrobnější vyjádření týkající se věci, která byla předložena předkládajícímu soudu, nevyloučil bych bez dalšího možnost, že uvádění výrobků a služeb označených pozdější ochrannou známkou na trh by mohlo být usnadněno starší ochrannou známkou společnosti Unilever. Předkládající soud by měl proto při posuzování existence vážného nebezpečí neoprávněného těžení zejména přihlédnout k tomu, do jaké míry je ochranná známka společnosti Unilever a image, který zprostředkovává⁴²,

36 — Bentley a Sherman, *Intellectual Property Law*, 4th edition, Oxford University Press, 2014, s. 1004.

37 — Rozsudek *Interflora a Interflora British Unit* (C-323/09, EU:C:2011:604).

38 — Viz rozsudek *Intel Corporation* (C-252/07, EU:C:2008:655, bod 77. Viz také rozsudek *Environmental Manufacturing v. OHIM*, C-383/12 P, EU:C:2013:741, body 36 a 37.

39 — Rozsudek *L'Oréal a další* (C-487/07, EU:C:2009:378).

40 — Tamtéž, bod 49.

41 — Tamtéž, bod 44.

42 — Viz například rozsudky *Sigla v. OHIM – Elleni Holding (VIPS)* (T-215/03, EU:T:2007:93, bod 35), a *Antartica v. OHIM – Nasdaq Stock Market (nasdaq)* (T-47/06, EU:T:2007:131, bod 60).

známá a zda pozdější ochranná známka z toho získala (nebo získá) nějakou výhodu. V případě totožných nebo podobných výrobků by totiž bylo získání výhody téměř samozřejmé⁴³. Naopak v případě nepodobných výrobků a služeb by mohlo být prokázání tohoto druhu „křížového účinku“⁴⁴ obecně obtížnější.

49. Předkládající soud by proto měl při provádění svého posouzení, pokud jde o druhou podmínku stanovenou v čl. 4 odst. 3 směrnice, přikládat zvláštní význam znalosti relevantní veřejnosti v Maďarsku o ochranné známce. V tomto ohledu, čím je dobré jméno významnější a čím rychleji a silněji označení, pro které je národní zápis žádán, evokuje starší ochrannou známku, tím větší je nebezpečí, že stávající nebo budoucí užívání označení neoprávněně těží nebo bude těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim působí nebo bude působit újmu.

IV – Závěry

50. Vzhledem k výše uvedeným úvahám Soudnímu dvoru navrhuji, aby na předběžné otázky Fővárosi Törvényszék odpověděl následovně:

- „1) Pro účely čl. 4 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, může být – v závislosti na konkrétní ochranné známce, která je popisována jako mající dobré jméno, a tudíž v závislosti na dotčené veřejnosti – dostačující, že ochranná známka má dobré jméno v jednom členském státě, který nemusí být státem, ve kterém je toto ustanovení uplatňováno. V tomto ohledu nejsou zásady stanovené v judikatuře, pokud jde o požadavek skutečného užívání ochranné známky relevantní pro účely určení existence dobrého jména ve smyslu čl. 4 odst. 3.
- 2) Pokud starší ochranná známka Společenství nemá dobré jméno v členském státě, ve kterém je uplatňován čl. 4 odst. 3 směrnice, je třeba pro účely prokázání, že dochází bez řádného důvodu k neoprávněnému těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství nebo je jim působena újma ve smyslu tohoto ustanovení, prokázat, že obchodně významný podíl relevantní veřejnosti v tomto členském státě si bude vytvářet spojitost se starší ochrannou známkou. V tomto ohledu představuje intenzita starší ochranné známky významný prvek pro účely prokázání takové spojitosti.“

43 — Soudní dvůr již v rozsudku Davidoff (C-292/00, EU:C:2003:9) uznal, že i když se může zdát, že znění ustanovení, které nyní tvoří čl. 4 odst. 4 směrnice, naznačuje jiný výklad, lze se tohoto označení dovolávat nejen vůči totožným nebo podobným označením užívaným ve vztahu k nepodobným výrobkům a službám, ale také ve vztahu k výrobkům a službám totožným nebo podobným těm, na které se vztahuje ochranná známka s dobrým jménem. Viz zejména body 24, 25 a 30 tohoto rozsudku.

44 — Bentley a Sherman, citovaný výše, s. 1007.